

[Socialministeren.]

indeværende Finansaar — selv om jeg indrømmer, at Fonden vil blive skrabet. Men noget andet er det, hvis den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ønsker, at Staten skal overtage en større Brøkdæl, hvad jeg syntes, han antydede i Gaar, eller vil have, at dette Lovforslag ligefrem skal knyttes til Vedtagelsen af en Arbejdsløshedslov, der jo vil koste Millioner baade varigt og i Form af et Etableringstilskud til de nye Krisekasser — i saa Fald indrømmer jeg ham, at saa maa det selvfølgelig drøftes, ad hvilke Veje disse yderligere Beløb skal skaffes, og herpaa er Finansministeren selvfølgelig forberedt. Uden i øvrigt at ville svare paa denne Kollegas Vegne med Hensyn til Finansplanen — altsaa for det kommende Finansaar, for indeværende Finansaar er der jo, som jeg nævnte, ikke Brug derfor af Hensyn til Krisehjælp og heller ikke af Hensyn til en Arbejdsløshedslov — kan jeg sige, at jeg naturligvis ved saa meget, at der jo bliver andre og adskilligt større Millionbeløb, der skal skaffes til Veje. Der vil altsaa blive Tale om en mere samlet Overvejelse, hvorom Finansministeren vil give Besked, naar Tiden dertil kommer, og jeg haaber inderligt, at denne Overvejelse vil resultere i, at den ærede Ordfører Hr. Krag, der spurgte, om der kan læsses mere over paa Staten, baade vil faa dette at se og selv vil komme til at bløde kraftigt — hvilket selv den ærede Ordfører Hr. Geert-Jørgensen neppe vil kalde at trække Penge ud af Produktionslivet.

Ogsaa den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller talte jo om i Udvalget at faa Oplysninger om, hvorledes den hidtidige Ordning har virket. Jeg ved ikke rigtigt, hvad han sigtede til, men jeg er selvfølgelig parat til at give saadanne Oplysninger foruden det af det ærede Medlem Hr. Krag eftertragede Klagemateriale, d. v. s. de 500 Sager, som sikkert nok vil kunne dække et Par Møder.

Endelig spurgte samme ærede Ordfører, om jeg var sikker paa, at ikke saakaldte permanent arbejdsløse fik Krisehjælp. Ja, hvis der ved permanent arbejdsløse tænkes paa Folk, der ikke opfylder Arbejdsløshedslovens Betingelser, er jeg selvfølgelig sikker paa det, for saa vidt som man kan være sikker paa, at en Administration arbejder loyalt og overholder de paagældende Betingelser. I Ministeriet har vi ingen Grund til at tro det modsatte, idet ingen af samtlige disse 500 Sager har frembudt Eksempel paa graverende Misbrug eller Misforstaaelser af Loven. Ganske vist betragter jeg den efter

det konservative Folkepartis Ønske gennemførte Ændring af Nedsættelsen af Opholdskommunens Andel fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{6}$ som ikke heldig, sagligt set, idet denne lave Refusionsbrøk kan friste særlig vanskeligt stillede Kommuner til for saa vidt at misbruge Loven, som de kan tjene paa at overføre Folk fra Fattigvæsenet til Krisehjælpen. Men de ved jo, at der kommer en Revision, saa hidtil har jeg kun truffet et enkelt Eksempel af denne Art.

Den ærede Ordfører Hr. Rager vilde ændre Taksterne i § 1 under Henvisning til de saare forskelligartede Livsvilkaar, men navnlig under Henvisning til Huslejernes forskellige Betydning i By og paa Land. Noget saadant har jeg overvejet nøje, og jeg indrømmer, at de arbejdsløse efter dette Lovforslag ganske vist i det hele er daarligt stillede, men dog forholdsvis daarligere stillede i Byerne, særlig i Hovedstaden, end paa Landet. Alligevel tror jeg efter de Overvejelser, der har fundet Sted, at maatte tilraade en vis Varsomhed med Hensyn til Ændringer — men herom kan vi selvfølgelig forhandle i Udvalget.

Den ærede Ordfører for Retsforbundet har jeg egentlig gjort min Reverens for, da jeg begyndte, og jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal tale med ham om, naar han ikke vil tale om selve Forslaget, men vil overlade til de gamle Partier at afgøre dets Skæbne. Dog kunde jeg lide at spørge ogsaa ham og hans Partifæller, hvad de egentlig synes, der i Øjeblikket skal gøres overfor de ti Tusinder, som mangler det nødvendige, og som sulter og fryser. De kan da i hvert Fald ikke gøre ved og bør ikke straffes for, at Retsforbundets Idérighed ikke er gaaet op for de gamle Partier, og at lade være at stemme er i denne Forbindelse praktisk det samme som at stemme imod.

Forinden jeg slutter, vil jeg gerne henvende Opmærksomheden paa, at en Række ledende Venstreblade i den Artikel, hvori de refererer nærværende Lovforslag, har en Overskrift der hedder: „Kammeratægteskab belønnes“. Om Overskriften og Misforstaaelsen ogsaa i dette Tilfælde stammer fra den ærede Ordfører Hr. Krag, ved jeg ikke, men det er i hvert Fald en ganske ualmindelig Vandgang, thi Forholdet er jo det, at dette Forslag her skærer Hjælpen til samlevende Ægtefæller ned i Forhold til Loven af 19. Oktober i visse Tilfælde, hvor den ene har Arbejde eller lignende, og for da ikke at straffe alene det lovformelige Ægteskab og begunstige Samlevende, hvis økonomiske Forhold er ligeartede, har jeg i § 1